

บทที่ 6 ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ในบทที่ 6 นี้ จะเป็นการวิเคราะห์ถึงทัศนคติของชาวสมุทรสงครามต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยจะเป็นการนำข้อมูลดิบจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 600 ชุด ที่ได้บันทึกในแฟ้มข้อมูลเรียบร้อยแล้ว มาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS ซึ่งทำให้ได้ผลของการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม ได้แก่ พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ พื้นที่อยู่อาศัยตามเขตเทศบาล สถานภาพในครอบครัว เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร ขนาดการถือครองที่ดิน ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว การเดินทาง ความชอบในประเภทของแหล่งท่องเที่ยว และความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวัดระดับทัศนคติของชาวสมุทรสงครามที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าฐานนิยม เพื่อวิเคราะห์หาระดับทัศนคติของชาวสมุทรสงครามว่าส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ตามสมมติฐานข้อที่ 1 หรือไม่

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม กับตัวแปรตาม คือ ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่าไคสแควร์ (X^2 - test) รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นตัวแปรอิสระเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม ได้แก่ พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ พื้นที่อยู่อาศัยตามเขตเทศบาล สถานภาพในครอบครัว เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร ขนาดการถือครองที่ดิน ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว การเดินทาง ความชอบในประเภท

ของแหล่งท่องเที่ยว และความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยจะทำการแจกแจงข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณร้อยละ

6.1.1 พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ

ตาราง 6.1 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ

พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ	จำนวน	ร้อยละ
เมืองสมุทรสงคราม	332	55.3
อัมพวา	162	27.0
บางคนที่	106	17.7
รวม	600	100.0

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในอำเภอเมืองสมุทรสงครามถึงร้อยละ 55.3 รองลงมา คือ อำเภออัมพวา คิดเป็นร้อยละ 27.0 และอำเภอบางคนที่เพียงร้อยละ 17.7

6.1.2 พื้นที่อยู่อาศัยตามเขตเทศบาล

ตาราง 6.2 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามพื้นที่อยู่อาศัยตามเขตเทศบาล

พื้นที่อยู่อาศัยตามเขตเทศบาล	จำนวน	ร้อยละ
เขตเทศบาล	163	27.2
นอกเขตเทศบาล	437	72.8
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามเขตเทศบาล พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลถึงร้อยละ 72.8 ในขณะที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมีเพียงร้อยละ 27.2 เท่านั้น

6.1.3 สถานภาพในครอบครัว

ตาราง 6.3 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามสถานภาพในครอบครัว

สถานภาพในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าครอบครัว	239	39.8
สมาชิกครอบครัว	361	60.2
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามสถานภาพในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นสมาชิกครอบครัวถึงร้อยละ 60.2 ในขณะที่มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวเพียงร้อยละ 39.8

6.1.4 เพศ

ตาราง 6.4 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	317	52.8
หญิง	283	47.2
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามเพศ พบว่า จากการสำรวจมีจำนวนเพศชายและจำนวนเพศหญิงใกล้เคียงกัน โดยมีจำนวนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.8 และมีจำนวนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.2

6.1.5 อายุ

ตาราง 6.5 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	27	4.5
15 - 24 ปี	109	18.1
25 - 34 ปี	90	15.0
35 - 44 ปี	151	25.2
45 - 54 ปี	148	24.7
55 ปีขึ้นไป	75	12.5
รวม	600	100.0

ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 35 - 44 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.2 ช่วงอายุที่รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.7 ตามด้วยช่วงอายุที่มีจำนวนไม่ห่างกันมากนัก คือ ช่วงอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี และช่วงอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.1 ร้อยละ 15.0 ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี จะน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้น

6.1.6 ระดับการศึกษา

ตาราง 6.6 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	185	30.8
มัธยมศึกษา	150	25.0
อาชีวศึกษา	82	13.7
ปริญญาตรี	126	21.0
สูงกว่าปริญญาตรี	46	7.7
อื่น ๆ	11	1.8
รวม	600	100.0

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.8 ศึกษา ระดับประถมศึกษา รองลงมาศึกษาระดับมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 25.0 และศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตามด้วยระดับอาชีวศึกษา (ปวช. ปวส.) สูงกว่าปริญญาตรี และอื่น ๆ (ได้แก่ ไม่ได้ศึกษา ประกอบอาชีพ) คิดเป็นร้อยละ 13.7 ร้อยละ 7.7 และร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

6.1.7 อาชีพ

ตาราง 6.7 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรวม	138	23.0
ประมง	18	3.0
ค้าขายและบริการ	69	11.5
รับราชการ	104	17.3
รับจ้างทั่วไป	111	18.5
รับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	21	3.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	3.5
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	49	8.2
ลูกจ้างบริษัท	39	6.5
แม่บ้าน	24	4.0
อื่น ๆ	6	1.0
รวม	600	100.0

การประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.0 ประกอบอาชีพเกษตรกร รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 18.5 และประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.3

ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้น ในแบบสอบถามได้ระบุไว้ ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว ทำนาเกลือ เป็นต้น หนึ่ง ในส่วนของอาชีพเกษตรกรนั้น ตามปกติจะต้องรวมอาชีพประมงไว้ด้วย แต่ในที่นี้ ในจังหวัดสมุทรสงคราม อาชีพประมงถือเป็นอาชีพหลักที่สำคัญ จึงทำการแยกพิจารณาจากอาชีพเกษตรกร

6.1.8 รายได้ (ต่อเดือน)

ตาราง 6.8 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามรายได้ (ต่อเดือน)

รายได้ (ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	228	38.0
5,000 - 15,000 บาท	255	42.5
15,000 - 25,000 บาท	94	15.7
25,001 บาทขึ้นไป	23	3.8
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามรายได้ (ต่อเดือน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่ร้อยละ 42.5 มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000 - 15,000 บาท รองลงมารายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0 ส่วนรายได้ระหว่าง 15,001 - 25,000 และรายได้ตั้งแต่ 25,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.7 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

6.1.9 สถานภาพการสมรส

ตาราง 6.9 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	224	37.3
สมรส	331	55.2
หม้าย	33	5.5
หย่า	12	2.0
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามสถานภาพการสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามมากกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 55.2 สมรสแล้ว รองลงมาสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 37.3 ส่วนสถานภาพอื่น ๆ อันได้แก่ หม้าย หย่า คิดเป็นร้อยละ 5.5 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

6.1.10 จำนวนบุตร

ตาราง 6.10 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	257	42.8
1 คน	77	12.9
2 - 3 คน	215	35.8
3 คนขึ้นไป	51	8.5
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามจำนวนบุตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่ร้อยละ 42.8 ไม่มีบุตร รองลงมา มีจำนวนบุตร 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนจำนวนบุตร 1 คน และจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.9 และร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

6.1.11 ขนาดการถือครองที่ดิน (ไร่)

ตาราง 6.11 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามขนาดการถือครองที่ดิน (ไร่)

ขนาดการถือครองที่ดิน (ไร่)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ไร่	465	77.5
1 - 20 ไร่	124	20.7
20.01 ไร่ขึ้นไป	11	1.8
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามขนาดการถือครองที่ดิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่ร้อยละ 77.5 มีขนาดการถือครองที่ดินน้อยกว่า 1 ไร่ รองลงมา มีขนาดการถือครองที่ดิน 1 - 20 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.7 และขนาด 20.01 ไร่ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.8

6.1.12 ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว

ตาราง 6.12 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว

ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่รู้จักรัก	62	10.3
รู้จัก เคยไป	423	70.5
รู้จัก ไม่เคยไป	115	19.2
รวม	600	100.0

การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามกลุ่มคนที่คุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่ร้อยละ 70.5 รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวแต่ไม่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 19.2 และกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ไม่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามเลย คิดเป็นร้อยละ 10.3

ในการวิเคราะห์ตัวแปร จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว การเดินทาง และความชอบในประเภทแหล่งท่องเที่ยวจะเป็นการอธิบายถึงเฉพาะกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม (จำนวน 423 คน) เท่านั้น

6.1.13 จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว

ตาราง 6.13 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวตามจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว

จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	22	5.2
2 - 3 ครั้ง	102	24.1
4 - 5 ครั้ง	48	11.4
มากกว่า 5 ครั้ง	245	57.9
อื่น ๆ	6	1.4
รวม	423	100.0

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.9 เคยไปมากกว่า 5 ครั้ง รองลงมาเคยไป 2-3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.1 ส่วนเคยไป 4-5 ครั้ง เคยไป 1 ครั้ง และอื่น ๆ (ได้แก่ จำไม่ได้ นาน ๆ ครั้ง) คิดเป็นร้อยละ 11.4 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

6.1.14 การเดินทาง

ตาราง 6.14 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวตามการเดินทาง

การเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
สะดวก	390	92.2
ไม่สะดวก	33	7.8
รวม	423	100.0

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ส่วนใหญ่การเดินทางสะดวกถึงร้อยละ 92.2 ในขณะที่การเดินทางไม่สะดวกมีเพียงร้อยละ 7.8 เท่านั้น

6.1.15 ความชอบในประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ตาราง 6.15 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวตามความชอบในประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ความชอบในประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ธรรมชาติ	245	57.9
ประวัติศาสตร์และศาสนสถาน	141	33.3
ศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมของมนุษย์	37	8.8
รวม	423	100.0

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ส่วนใหญ่ชอบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติถึงร้อยละ 57.9 รองลงมาชอบแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และชอบแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมของมนุษย์เพียงร้อยละ 8.8 เท่านั้น

6.1.16 ความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตาราง 6.16 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามตามความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	492	82.0
ไม่เห็นด้วย	108	18.0
รวม	600	100.0

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ถึงร้อยละ 82.0 ในขณะที่ไม่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพียงร้อยละ 18.0 เท่านั้น

โดยสรุปถึง ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่จะอยู่ในอำเภอเมือง เพราะเป็นศูนย์กลางความเจริญ มีหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น สำนักงานเทศบาล สำนักงานที่ดิน การไฟฟ้า การประปา เป็นต้น ส่วนใหญ่จะถือครองที่ดินจำนวนน้อยกว่า 1 ไร่ เนื่องจากจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่เล็กที่สุดในประเทศไทย จึงมีพื้นที่จำกัด และส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ซึ่งโดยส่วนมากจะเป็นพื้นที่ท้องร่องสวนที่ร่มรื่น ดังนั้น จึงพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมมากที่สุด โดยเฉพาะการทำสวนผลไม้ ไม่ว่าจะเป็นสวนมะพร้าว สวนลิ้นจี่ เป็นต้น มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงประมาณ 5,000-15,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่พอเพียงในการเลี้ยงชีพ เพราะจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีการใช้ชีวิตที่ค่อนข้างจะสมถะ ดำเนินชีวิตแบบพอเพียง พอกินพอใช้ เท่าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันเท่านั้น โดยส่วนใหญ่ ศึกษาในระดับประถมศึกษา มีทั้งที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และที่ยังไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น เนื่องจากในสมัย

ก่อนยังไม่มีการศึกษาภาคบังคับให้จบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังเช่นในปัจจุบัน และถึงแม้ว่าโดยส่วนมากจะมีสถานภาพเป็นสมาชิกในครอบครัว แต่เนื่องจากมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง กอปรกับอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยทำงาน กล่าวคือ อยู่ในช่วงอายุ 35-44 ปี จึงพบว่า กลุ่มตัวอย่างนี้ จึงเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวและเป็นหลักในบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่จะสมรสแล้ว และยังไม่มียุติ

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม และเคยไปมามากกว่า 5 ครั้ง ไม่ว่าจะเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ดอนหอยหลอด แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน เช่น อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) เป็นต้น เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นที่รู้จักคุ้นเคย และเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก กอปรกับการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกสบาย เพราะมีการพัฒนาถนนหนทางให้มีความพร้อมสำหรับที่จะรองรับการท่องเที่ยวแล้ว ทำให้สามารถเดินทางได้หลายทาง ไม่ว่าจะเป็น รถยนต์ส่วนตัว รถยนต์โดยสาร และเรือโดยสาร เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามชอบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด โดยเฉพาะ ดอนหอยหลอด เพราะเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม มีบรรยากาศที่บริสุทธิ์ มีทัศนียภาพที่สวยงามร่มรื่น ทั้งยังมีศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราชให้ประชาชนสักการบูชา และกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามเห็นด้วยกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างมาก และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามเห็นว่า ควรได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) อย่างจริงจัง เนื่องจากเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความสำคัญทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม โดยมุ่งควบคุมคุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการให้บริการนักท่องเที่ยว ตลอดจนช่วยสร้างจิตสำนึกในด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับคนของท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวอีกด้วย นับว่าเป็นทางออกที่ดีที่จะก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างกระแสการพัฒนาและกระแสการอนุรักษ์ทางการท่องเที่ยว จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องช่วยกันสนับสนุนส่งเสริมให้มากขึ้น แต่การจะบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวจะต้องมีกลยุทธ์และการวางแผนการจัดการตลอดระบบ การควบคุมที่มีประสิทธิภาพอย่างสม่ำเสมอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากคนของท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการ ตลอดจนนักท่องเที่ยว เพื่อก่อให้เกิดผลดีต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ เป็นการประสานประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ธรรมชาติ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์มากที่สุด

6.2 ผลการวิเคราะห์การวัดระดับทัศนคติของชาวสมุทรสงคราม

การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของชาวสมุทรสงครามที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าฐานนิยม (Mode) ซึ่งจะใช้พิจารณาค่าของระดับทัศนคติที่มีความถี่สูงสุด โดยทำการแปลงข้อมูลทัศนคติ (Recode) จาก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็น 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย เพื่อให้สรุปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่กำหนดไว้ว่า **ชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม** ซึ่งพิจารณาจากค่าฐานนิยมได้ ดังนี้

ค่าฐานนิยม มีค่าเท่ากับ	1	มีทัศนคติไม่เห็นด้วย
ค่าฐานนิยม มีค่าเท่ากับ	2	มีทัศนคติไม่แน่ใจ
ค่าฐานนิยม มีค่าเท่ากับ	3	มีทัศนคติเห็นด้วย

ตาราง 6.17 แสดงระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ทัศนคติ	ค่าฐานนิยม (Mode)	ร้อยละความถี่ของทัศนคติ (Frequency)
1. ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว		
1.1 การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก	เห็นด้วย (3)	72.2
1.2 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	74.8
1.3 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนพัฒนามากขึ้น	เห็นด้วย (3)	84.8
1.4 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินมีราคาสูงขึ้น	ไม่แน่ใจ (2)	52.2
1.5 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี	เห็นด้วย (3)	57.0
1.6 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	58.7
1.7 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น	เห็นด้วย (3)	63.2

ทัศนคติ	ค่าฐานนิยม (Mode)	ร้อยละความถี่ของทัศนคติ (Frequency)
1.8 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้เกิด อาชญากรรม	ไม่แน่ใจ (2)	44.3
1.9 การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยรวมประสบ ความสำเร็จ	เห็นด้วย (3)	47.0
1.10 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้จังหวัดพัฒนา มากขึ้น	เห็นด้วย (3)	59.8
2. ทัศนคติต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว		
2.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้องคำนึงถึง ลักษณะกายภาพ	เห็นด้วย (3)	75.0
2.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทำให้วิถีทัศน์สวย งามขึ้น	เห็นด้วย (3)	68.8
2.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรรบกวนชุมชน ท้องถิ่นน้อยที่สุด	เห็นด้วย (3)	72.8
2.4 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบใน ทางลบต่อสิ่งแวดล้อม	ไม่แน่ใจ (2)	43.5
2.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิด ความเสื่อมโทรมในแหล่งท่องเที่ยว	ไม่แน่ใจ (2)	40.7
2.6 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทำให้แหล่ง ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	88.8
3. ทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น		
3.1 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีโครงสร้าง พื้นฐานเพิ่มมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	83.5
3.2 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น	เห็นด้วย (3)	92.7
3.3 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	78.8
3.4 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการค้าขาย มากขึ้น	เห็นด้วย (3)	81.8

ทัศนคติ	ค่าฐานนิยม (Mode)	ร้อยละความถี่ของทัศนคติ (Frequency)
3.5 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น	เห็นด้วย (3)	67.7
3.6 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีความปลอดภัยมากขึ้น	ไม่แน่ใจ (2)	41.5
3.7 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีประสิทธิภาพในการกำจัดสิ่งปฏิกูล	เห็นด้วย (3)	41.5
3.8 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการบุกกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	55.8
3.9 การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น	เห็นด้วย (3)	81.7

จากตาราง 6.17 จะเห็นการวิเคราะห์ระดับทัศนคติของชาวสมุทรสงครามต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการคำนวณหาค่าฐานนิยม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามมีทัศนคติเห็นด้วย 20 ทัศนคติ และมีทัศนคติไม่แน่ใจ 5 ทัศนคติ

จากนั้น ทำการทดสอบความแตกต่างของระดับสัดส่วนทัศนคติ โดยใช้การทดสอบตัวแปรตัวเดียว ด้วยการพิจารณาจากการทดสอบค่าไคสแควร์ (X^2 -test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ (Level of Significance) 0.05 ทัศนคติใดมีระดับสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะมีระดับนัยสำคัญ ไม่เกิน 0.05 ส่วนทัศนคติใดมีระดับสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะมีระดับนัยสำคัญ มากกว่า หรือเท่ากับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบค่าไคสแควร์ (X^2 - test) โดยการทดสอบตัวแปรตัวเดียว เพื่อทดสอบระดับของทัศนคติว่ามีสัดส่วนแตกต่างกันหรือไม่ ผลปรากฏว่า มีทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 15 ทัศนคติ (โดยมีทัศนคติที่เห็นด้วย 14 ทัศนคติ และมีทัศนคติที่ไม่แน่ใจ 1 ทัศนคติ) และทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 10 ทัศนคติ (โดยมีทัศนคติที่เห็นด้วย 6 ทัศนคติ และมีทัศนคติที่ไม่แน่ใจ 4 ทัศนคติ)

เมื่อพิจารณาจากทัศนคติที่เห็นด้วยทั้งหมดจำนวน 20 ทัศนคติ พบว่า มีทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 14 ทัศนคติ และทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 6 ทัศนคติ

และเมื่อพิจารณาจากทัศนคติที่ไม่แน่ใจทั้งหมดจำนวน 5 ทัศนคติ พบว่า มีทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 1 ทัศนคติ และทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 4 ทัศนคติ

โดยสรุป เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากค่าฐานนิยม (Mode) มีทัศนคติที่เห็นด้วยจำนวน 20 ทัศนคติ และมีทัศนคติไม่แน่ใจ 5 ทัศนคติ แต่เมื่อทำการทดสอบตัวแปรตัวเดียวโดยใช้ค่าไคสแควร์ (X^2 - test) พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 14 ทัศนคติ และมีทัศนคติไม่แน่ใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ทัศนคติ โดยไม่มีทัศนคติใดที่ไม่เห็นด้วยเลย ซึ่งเสนอผลวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ชาวสมุทรสงครามมีทัศนคติเห็นด้วย มีทั้งหมด 14 ทัศนคติ ดังนี้

ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนพัฒนาขึ้น
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดั้งเดิม
3. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
4. การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามโดยรวมประสบความสำเร็จมาก
5. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้จังหวัดสมุทรสงครามพัฒนามากขึ้น

ทัศนคติต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

6. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพ
7. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทำให้ทัศนียภาพดีขึ้น
8. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงมากขึ้น

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นในจังหวัดสมุทรสงคราม

9. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น
10. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น

11. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น
12. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการค้าขายมากขึ้น
13. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีประสิทธิภาพในการกำจัดสิ่งปฏิกูล
14. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการประชาสัมพันธ์จังหวัดด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น

ชาวสมุทรสงครามมีทัศนคติไม่แน่ใจ มี 1 ทัศนคติ คือ

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

ดังนั้น จึงสามารถสรุปสมมติฐานข้อที่ 1 ได้ว่า **ชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม** ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนทัศนคติที่เหลืออีกจำนวน 10 ทัศนคตินั้น พบว่า มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากอิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง ดังนั้นจึงควรทำการทดสอบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังปัจจัยใด เพื่อสรุปสมมติฐานข้อที่ 2 (หัวข้อ 6.3)

เนื่องจากเกิดความขัดแย้งระหว่างสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดกับทัศนคติของชาวสมุทรสงครามที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ทำให้จำเป็นต้องพิจารณาถึง ทัศนคติของชาวสมุทรสงครามโดยละเอียด

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า ในด้านทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า **การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนพัฒนามากขึ้น** เช่น มีการปรับปรุงถนนให้ดีขึ้นกว่าเดิม มีป้ายบอกทางชัดเจน

ในส่วนของวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า **การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดั้งเดิม** เนื่องจากจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่อยู่ติดแม่น้ำแม่กลอง การตั้งถิ่นฐานจึงเป็นไปตามแนวริมน้ำ ทั้งในปัจจุบัน ชาวบ้านสองริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองก็ยังคงรักษาเอกลักษณ์วิถีชีวิตชาวบ้านริมน้ำไว้เป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากต้องการมาล่องเรือเที่ยวชมบ้านเรือนริมน้ำลำคลองเหล่านี้ ส่งผลให้ชาวบ้านพยายามที่จะอนุรักษ์

วิถีชีวิตความเป็นอยู่ดั้งเดิม โดยการอนุรักษ์บ้านเรือน ห้างแถว เรือนไม้ริมน้ำ หรือ จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆ ขึ้นมา อาทิเช่น กลุ่มอนุรักษ์ตลาดน้ำท่าคา ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา กลุ่มอนุรักษ์พันธุ์มะพร้าวพื้นบ้าน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา และกลุ่มอนุรักษ์แมวไทย ตำบลแควอ้อม อำเภออัมพวา เป็นต้น นอกจากนี้ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน เช่น วัดต่างๆ ยังมีศิลปกรรมที่สืบเนื่องจาก การนับถือพระพุทธศาสนาและภูมิปัญญาที่มีรูปแบบเฉพาะตน เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ถือเป็นสิ่งดึงดูดที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้สึกนึกคิด ความเลื่อมใสศรัทธาแรงกล้าในการนับถือศาสนา ถือเป็นอาคารสร้างสรรค์ศิลปกรรม เป็นสิ่งแสดงออกเพื่อจรรโลงพระพุทธศาสนา ช่างท้องถิ่นทำงานศิลปะอย่างทุ่มเทชีวิตจิตใจ ใช้วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการถ่ายทอดความดี ความรู้ และวิทยาการต่างๆ แก่คนรุ่นต่อมา ศิลปกรรมที่สำคัญเนื่องในพุทธศาสนามีปรากฏอยู่มากมายในวัดต่างๆ และจากการสำรวจภาคสนามของผู้วิจัย ตัวอย่างวัดที่แสดงให้เห็นถึงศิลปกรรมที่ชัดเจน ได้แก่ วัดปากน้ำแควอ้อม ที่มีโบราณสถานและโบราณวัตถุต่างๆ ที่สำคัญล้วนแล้วแต่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น เช่น วิหารพระพุทธไสยาสน์ วิหารพระพุทธบาทจำลองสี่รอย เป็นต้น และได้ขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติของชาติอีกด้วย และหากพิจารณาในส่วนของงานเทศกาลประเพณี การพัฒนาการท่องเที่ยวก็ยิ่งส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีมากยิ่งขึ้น อาทิเช่น ประเพณีนมัสการและสงฆ์หลวงพ่อบ้านแหลม ณ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร และงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ณ อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ที่จะมีการจัดแสดงโขนกลางแจ้งและกิจกรรมต่างๆอีกมากมาย ซึ่งจะมีประชาชนในพื้นที่และจากจังหวัดใกล้เคียง รวมไปถึงนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก

และในประเด็นการมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมและชุมชนต่างๆมีการรวมตัวและรวมกลุ่มกันอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มหนึ่งที่ทำงานด้านการอนุรักษ์ที่เห็นได้อย่างเด่นชัด ได้แก่กลุ่มของกำนันธวัช บุญพัต ที่หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลปลายโพรงพาง เป็นกลุ่มที่จัดตั้งเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น (Local Participation) จะจัดสร้างบ้านพักโฮมสเตย์ ไว้ให้นักท่องเที่ยวพัก จะมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และจะไม่มีการใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกใด ๆ ทั้งนี้เพื่อให้มีผลต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย (Less Impact) ซึ่งจะคงวิถีชีวิตดั้งเดิมแบบชาวบ้านไว้ เช่น การจับปลา

รับประทานเอง การดูวงจรชีวิตของนึ่งห้อยที่นับวันจะหาชมได้ยาก ทำให้ได้ความรู้จากการท่องเที่ยว (Education) ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม อนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมเพื่อให้ดำรงอยู่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสมุทรสงครามสืบไป ทั้งยังได้ความรู้จากการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นการกระจายรายได้และผลประโยชน์สู่คนในท้องถิ่น (Local Benefit) อีกด้วย ซึ่งนับเป็นการสนับสนุนแนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) อย่างแท้จริง ซึ่งก็สอดคล้องกับการสำรวจภาคสนามของผู้วิจัย กล่าวคือ ปัจจุบันก็เริ่มมีกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆที่มีแนวโน้มจะจัดทำหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Homestay) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น โฮมสเตย์ท่องเที่ยวเกษตรที่ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา ของผู้ใหญ่ทองหยิบ แก้วนิลกุล ซึ่งชาวบ้านก็จะมีส่วนร่วมในการทำอาหารบริการผู้คนที่เดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาหารพื้นบ้าน และจะมีการพาไปชมการทำน้ำพริกและขนมไทยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรต่างๆอีกด้วย

ดังนั้น จึงทำให้ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า ในปัจจุบัน การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามโดยรวมประสบความสำเร็จและการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามทำให้จังหวัดสมุทรสงครามพัฒนามากขึ้น เพราะนอกจากการพัฒนาการท่องเที่ยว จะก่อให้เกิดความเจริญในด้านต่างๆมากมาย โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรวมดีขึ้นแล้ว การพัฒนาการท่องเที่ยวยังทำให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดั้งเดิมมากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจังในระยะหลัง ยังทำให้เริ่มมีการรวมกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆมากขึ้น ซึ่งถือเป็นนิมิตหมายใหม่ที่ดีในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อันจะทำให้จังหวัดสมุทรสงครามเป็น "จังหวัดท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์" เพื่อตอบสนองแนวความคิด การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามที่ในปัจจุบันได้คำนึงถึงเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้น โดยส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวนผลไม้เพื่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ ตำบลท่าคา ตำบลแควอ้อม ตำบลบางจะเกร็ง ตำบลบางนกแขวก เป็นต้น เรียกว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านการเกษตร (Agrotourism) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ ภาคเอกชน นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะประชาชนชาวสมุทรสงครามเองที่จะต้องร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับต่อไป

ส่วนในด้านทัศนคติต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพ เช่น อยู่ห่างจากพื้นที่ที่ควรอนุรักษ์ มีการใช้พื้นที่ที่เหมาะสม และการพัฒนาแหล่ง

ท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามในปัจจุบัน ทำให้ทัศนียภาพหรือทัศนียภาพสวยงามขึ้น เพราะจะมีการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์บริเวณโดยรอบให้มีบรรยากาศส่งเสริมและเอื้อต่อการท่องเที่ยว และจากการสำรวจของผู้วิจัย ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถจะเห็นภาพได้อย่างชัดเจน ก็คือ ดอนหอยหลอด เพราะนับตั้งแต่มีการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ ก็มีประชาชนมาเยี่ยมเยียนเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นชาวสมุทรสงครามเองหรือชาวจังหวัดอื่นใกล้เคียง ก่อให้เกิดความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก อันจะนำไปสู่การสร้างชื่อเสียงให้กับแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ต่อไป ดังที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่ก็เห็นสอดคล้องกันว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามมีชื่อเสียงมากขึ้น อันจะเป็นการส่งเสริมและดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดสมุทรสงครามมากยิ่งขึ้น

และในด้านทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ไฟฟ้า ประปา โดยเฉพาะถนน อันจะทำให้การเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสะดวกสบาย และจากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวของผู้วิจัย ในบางแหล่งท่องเที่ยวที่เดิมเดินทางเข้าถึงได้แต่เฉพาะทางน้ำ เช่น วัดภุมรินทร์กุฎีทอง ปัจจุบันเดินทางโดยรถยนต์ โดยใช้ถนน 2 เลน ได้อย่างสะดวก หรือ ในแหล่งท่องเที่ยวอีกหลาย ๆ แห่ง ที่แต่เดิมเข้าถึงยาก สภาพถนนสภาพยังไม่ดีนัก เช่น ตลาดน้ำท่าคา วัดอินทาราม ปัจจุบันมีสภาพถนนที่ดี เดินทางอย่างสะดวก โดยเฉพาะตลาดน้ำท่าคา ที่ถึงแม้ที่ตั้งจะอยู่ค่อนข้างลึก แต่ก็มีย้ายบอกทางอย่างชัดเจนตลอดเส้นทาง ทำให้เอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกและการค้าขาย กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น มีห้องสุขา ที่จอดรถเพิ่มขึ้น หรือที่จะเห็นได้จากการสำรวจของผู้วิจัย ก็จะมีโครงการสร้างบ้านพักรับรองนักท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ป่าชายเลน ตำบลคลองโคนและตำบลแหลมใหญ่อีกด้วย และการค้าขายในแหล่งท่องเที่ยว หรือบริเวณโดยรอบแหล่งท่องเที่ยว ก็จะเพิ่มมากขึ้น เช่น ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึก ที่สำคัญ จากการสำรวจของผู้วิจัย คือ มีการจัดระเบียบร้านค้า รถเข็นให้ขายสินค้า อาหาร อยู่ในเฉพาะบริเวณที่ทางวัดจัดไว้ให้เท่านั้น ดังจะเห็นได้ในวัดเจริณสุขารามวรวิหาร ทั้งนี้จึงทำให้วัดเจริณสุขารามวรวิหาร ได้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่าง เป็นต้น

และในประเด็นการกำจัดสิ่งปฏิกูล กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีประสิทธิภาพในการกำจัดสิ่งปฏิกูล เพราะจากการศึกษาถึงสภาพความสะอาดและความเป็นระเบียบของตัวเมืองจังหวัดสมุทรสงคราม พอสรุปได้ว่า โดยทั่วไป อยู่ในเกณฑ์มีความสะอาด และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยพอสมควร และถ้าพิจารณาถึงขีดความสามารถในการให้บริการเก็บขยะของเทศบาลกับปริมาณขยะที่ผลิตแล้ว ความพร้อมของจังหวัดสมุทรสงครามในเรื่องนี้โดยส่วนใหญ่จะสามารถให้บริการได้ทั่วถึง แนวโน้มในอนาคตก็มีความสามารถที่จะจัดเก็บขยะ ซึ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้นได้ โดยเฉพาะเมื่อเริ่มมีการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามอย่างจริงจัง ก็ยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทางจังหวัดคำนึงถึงสู่ลักษณะการกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกวิธีมากยิ่งขึ้น เนื่องจากระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและการกำจัดสิ่งปฏิกูลต่างๆ เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งในเรื่องความพร้อมของเมือง ที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดความประทับใจ และสบายตา เพราะเมืองควรจะมีสภาพสะอาดให้มากที่สุด ดังนั้น จังหวัดจึงได้มีโครงการขยายและปรับปรุงในเรื่องของการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อหาวิธีการในการกำจัดขยะที่เหมาะสมที่สุดต่อไป ไม่ว่าจะเป็น วิธีการบีบและอัด ปล่อยให้สลายตัวตามธรรมชาติหรือเผาทิ้ง เป็นต้น

ส่วนการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการประชาสัมพันธ์จังหวัดในด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากเห็นว่า เมื่อมีการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด และพิจารณาในส่วนของบริการการนำเที่ยวและการประชาสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่า มีความพร้อมอยู่ในขั้นดีระดับหนึ่ง เพราะจังหวัดได้บรรจุแผนการรณรงค์การท่องเที่ยวของจังหวัดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและได้ดำเนินการปฏิบัติอย่างจริงจัง นอกจากนี้ทางจังหวัดและเทศบาล ยังได้จัดทำแผ่นพับและโปสเตอร์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม และใช้สื่อต่างๆ เพื่อการเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม ไม่ว่าจะเป็น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามต่อไป

สำหรับประเด็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น อาจเป็นเพราะแต่เดิม ชาวสมุทรสงครามไม่ค่อยประสบกับปัญหาโจรผู้ร้ายมากนัก ฉะนั้นในอดีตจึงอาจจะไม่ได้ให้ความสนใจในการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวมากนัก เนื่องจากยังไม่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวเท่าที่ควร แต่หลังจากมีการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่าง

จริงจัง ก็อาจจะมีความเห็นว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวก็จะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น ส่วนการรักษาความปลอดภัยของบ้านเรือน ก็อาจจะไม่ได้มีมาตรการอะไรเพิ่มขึ้นเท่าที่ควร โดยเฉพาะการบรรเทาสาธารณภัยทางน้ำ ก็ยังมีเรือดับเพลิงไม่เพียงพอกับบ้านเรือนที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ดังนั้นจึงคิดเห็นว่า ไม่ว่าจะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือไม่ก็ตาม ก็มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับหนึ่งอยู่แล้ว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ช่วยให้มีความรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้นเลย

6.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังกับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

เนื่องจากสมมติฐานข้อที่ 2 ของการวิจัยได้กำหนดไว้ว่า ปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังนั้น จึงทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม กับตัวแปรตาม คือ ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม เฉพาะทัศนคติที่มีระดับสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 10 ทัศนคติ เท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากอิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง ดังนั้นจึงควรทำการทดสอบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลังปัจจัยใด เพื่อสรุปสมมติฐานข้อที่ 2 ของงานวิจัยนี้ โดยการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square- X^2)

การวิเคราะห์ที่จะนำเสนอ จะเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังกับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่กำหนดไว้ นั้น จะทำโดยแยกวิเคราะห์เป็นรายคู่ กล่าวคือ ทดสอบปัจจัยภูมิหลังแต่ละตัวกับทัศนคติแต่ละข้อ ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (X^2 - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ (Level of Significance) 0.05 และจะนำเสนอเฉพาะตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือไม่เกิน 0.05 เท่านั้น ตัวแปรใดที่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ กล่าวคือ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ก็จะไม่นำเสนอ

ดังนั้น ในการสรุปผลของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังกับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จะนำเสนอผลการวิเคราะห์เฉพาะตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือไม่เกิน 0.05 และจะต้องมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า ปัจจัยภูมิหลังที่แตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างเด่นชัด พอสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

ตาราง 6.18 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังกับทัศนคติ

ตัวแปรอิสระ ปัจจัยภูมิหลัง	ตัวแปรตาม ทัศนคติ	ค่าไคสแควร์ χ^2	ระดับนัยสำคัญ (.05)
ระดับความคุ้นเคย กับแหล่งท่องเที่ยว	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่ม มากขึ้น	567.454	.000
พื้นที่อยู่อาศัย ปัจจุบันตาม อำเภอ	การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิด ประโยชน์	168.150	.000
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินมีราคา สูงขึ้น	30.773	.000
ระดับการศึกษา	การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิด ประโยชน์	139.157	.000
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้เกิด อาชญากรรม	82.274	.000
อาชีพ	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรบรรณ ชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด	238.796	.000
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพ สูงขึ้น	57.968	.000
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการบุกรุก พื้นที่สาธารณะมากขึ้น	65.685	.000
จำนวนครั้งที่ เคยไปเที่ยว	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดความ เสื่อมโทรม	21.740	.005
	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบใน ทางลบต่อสิ่งแวดล้อม	16.376	.037
ความคิดเห็นที่มี ต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีกิจกรรม การท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น	348.237	.000

จากตาราง 6.18 สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยภูมิหลังบางประการ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยจะแยกพิจารณาตามปัจจัยภูมิหลัง คือ ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว และความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งจะอธิบายในรายละเอียด ดังนี้

ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามความสัมพันธ์กับปัจจัยภูมิหลัง

1. ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว

ตาราง 6.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยวกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
ไม่รู้จัก	22.6 (14)	6.4 (4)	71.0 (44)	100.0 (62)	Sig = .000 X ² = 567.454
รู้จัก เคยไป	91.5 (387)	8.5 (36)	-	100.0 (423)	
รู้จัก ไม่เคยไป	41.7 (48)	58.3 (67)	-	100.0 (115)	
รวม	74.8 (449)	17.8 (107)	7.4 (44)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.19 จะเห็นได้ว่าระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยวกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามมีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ไม่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามเลย ร้อยละ 71.0 มีทัศนคติไม่เห็น

ด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม ร้อยละ 91.5 มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวแต่ไม่เคยไปแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 58.3 มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สำหรับระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ไม่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามเลย มีทัศนคติไม่เห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น การที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเนื่องมาจาก ชาวสมุทรสงครามที่ไม่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามอาจจะไม่มีความสนใจในเรื่องของการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเท่าที่ควร จึงไม่เห็นว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มมากขึ้นแต่อย่างใด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักและเคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก เมื่อรู้จักและเคยไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็ จะเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในปัจจุบันมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ประชาชนนิยมมาท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด ได้แก่ ดอนหอยหลอด ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ชาวบ้านจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากการจำหน่ายสินค้า อาหารทะเลสด-แห้ง และของที่ระลึกพื้นเมือง ก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ประชาชนในท้องถิ่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่รู้จักแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังไม่เคยไปแหล่งท่องเที่ยว ก็จะไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากชาวสมุทรสงครามกลุ่มนี้อาจจะรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ โปสเตอร์ แผ่นพับ เป็นต้น แต่ยังไม่เคยได้เดินทางไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว หรือได้ไปสัมผัสอย่างแท้จริง ทำให้ไม่เห็นภาพว่าสภาพการท่องเที่ยว และสภาพแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นอย่างไร และพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด จึงทำให้ไม่แน่ใจว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

2. ทักษะคิดต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ

ตาราง 6.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบัน ตามอำเภอ	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
เมือง	86.7 (288)	13.3 (44)	-	100.0 (332)	Sig = .000 X ² = 168.150
อัมพวา	72.2 (117)	18.5 (30)	9.3 (15)	100.0 (162)	
บางคนที่	26.4 (28)	45.3 (48)	28.3 (30)	100.0 (106)	
รวม	72.2 (433)	20.3 (122)	7.5 (45)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.20 จะเห็นได้ว่าพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การอยู่อาศัยในพื้นที่อำเภอที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองและอำเภออัมพวา มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก คิดเป็นร้อยละ 86.7 และ 72.2 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางคนที่ร้อยละ 45.3 มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดประโยชน์

ตาราง 6.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอกับทัศนคติการ
พัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบัน ตามอำเภอ	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
เมือง	35.8 (119)	53.6 (178)	10.6 (35)	100.0 (332)	Sig = .000 X ² = 30.773
อัมพวา	48.8 (79)	37.7 (61)	13.5 (22)	100.0 (162)	
บางคนที	17.9 (19)	69.8 (74)	12.3 (13)	100.0 (106)	
รวม	36.1 (217)	52.2 (313)	11.7 (70)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.21 จะเห็นได้ว่าพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การอยู่อาศัยในพื้นที่อำเภอที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภออัมพวา ร้อยละ 48.8 มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองและอำเภอบางคนที มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 53.6 และ 69.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะเห็นได้ว่า ในส่วนของพื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองและอำเภออัมพวา มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก การที่ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ อาจพิจารณาได้ว่า ทั้งอำเภอเมืองและอำเภออัมพวา มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ เช่น ดอนหอยหลอด และอุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระพุทธเลิศหล้านภาลัย เป็นต้น จึงทำให้มีการจ้างงาน สร้างอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อยู่ใน

อำเภอเมืองและอำเภออัมพวา จึงเห็นว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางคนที่มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดประโยชน์ เพราะถึงแม้ว่าในอำเภอบางคนที่จะมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิเช่น เตาทำน้ำตาลมะพร้าว เป็นต้น แต่ก็ยังมีข้อจำกัดโดยเฉพาะด้านเวลา และยังไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร จึงทำให้ยังไม่มียุทธศาสตร์ไปเชื่อมโยงเชื่อมมากนัก จะมีก็แต่กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเท่านั้น ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามในอำเภอบางคนจึงไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภออัมพวา มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น เนื่องจากอาจเป็นเพราะแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในอำเภออัมพวา ประกอบกับในปัจจุบัน จังหวัดสมุทรสงครามเริ่มมีนโยบายในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตัวอย่างที่จะเห็นได้ชัดก็คือ จะมีหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Homestay) เพิ่มมากกว่าในอดีต อาทิเช่น หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลปลายโพรง อำเภออัมพวา หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Homestay) เหล่านี้ รวมไปถึงสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ ล้วนแล้วแต่ตั้งอยู่ในอำเภออัมพวาทั้งสิ้น ทั้งนี้ จึงอาจจะทำให้มีกลุ่มนักลงทุนด้านธุรกิจการท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติต่างๆ มีความต้องการที่จะเข้ามาซื้อที่ดิน เพื่อมาลงทุนสร้างที่พักแรมในแนวของไฮมสเตย์มากขึ้น กอปรกับจากการออกเก็บข้อมูลภาคสนามของผู้วิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามส่วนใหญ่มีจำนวนที่ดินน้อยกว่า 1 ไร่ ใช้เพื่อการเกษตรกรรม เช่น สวนมะพร้าว และอยู่อาศัยเป็นหลักเป็นที่ทำกินของตัวเอง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นที่ดินที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ ดังนั้น จึงไม่คิดเก็บไว้ขาย หรือเก็งกำไรในอนาคต ดังนั้น ถ้าหากนักลงทุนต้องการที่จะซื้อที่ดิน ก็จำเป็นต้องให้ราคาที่สูงกว่าปกติ เพื่อที่จะจูงใจให้ชาวบ้านมีแนวโน้มที่จะขายที่ดินให้ได้ง่ายขึ้น ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภออัมพวา จึงมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองและอำเภอบางคนที่มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ที่ดินมีราคาสูงขึ้น เพราะถึงแม้ในอำเภอเมืองและอำเภอบางคนที่จะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและน่าสนใจอยู่ก็ตาม แต่จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย ชาวบ้านได้ให้ความเห็นว่า เนื่องจากจังหวัดสมุทรสงครามเป็น

จังหวัดเล็ก เป็นเสมือนทางผ่านในการเดินทางมากกว่า และถึงแม้จะมีการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่ก็ไม่น่าจะทำให้คนต่างถิ่นเข้ามาซื้อที่ดิน เพื่อมาลงทุนสร้างแหล่งท่องเที่ยวหรือที่พักแรมเท่าใดนัก

3. ทักษะติดต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ตาราง 6.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

ระดับการศึกษา	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
ประถมศึกษา	69.2 (128)	21.6 (40)	9.2 (17)	100.0 (185)	Sig = .000 X ² = 139.157
มัธยมศึกษา	68.7 (103)	17.3 (26)	14.0 (21)	100.0 (150)	
อาชีวศึกษา	80.5 (66)	11.0 (9)	8.5 (7)	100.0 (82)	
ปริญญาตรี	92.9 (117)	7.1 (9)	-	100.0 (126)	
สูงกว่าปริญญาตรี	21.7 (10)	78.3 (36)	-	100.0 (46)	
อื่น ๆ	81.8 (9)	18.2 (2)	-	100.0 (11)	
รวม	72.2 (433)	20.3 (122)	7.5 (45)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.22 จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษากับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา (ปวช. ปวส.) ปริญญาตรี และอื่น ๆ เช่น ไม่ได้รับการศึกษา ประกอบอาชีพ มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 69.2 68.7 80.5 92.9 และ 81.8 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.3 มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดประโยชน์

ตาราง 6.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชญากรรม

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

ระดับการศึกษา	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชญากรรม				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
ประถมศึกษา	22.7 (42)	56.2 (104)	21.1 (39)	100.0 (185)	Sig = .000 X ² = 82.274
มัธยมศึกษา	24.0 (36)	48.0 (72)	28.0 (42)	100.0 (150)	
อาชีวศึกษา	35.4 (29)	41.5 (34)	23.1 (19)	100.0 (82)	
ปริญญาตรี	31.7 (40)	36.6 (46)	31.7 (40)	100.0 (126)	
สูงกว่าปริญญาตรี	84.8 (39)	8.7 (4)	6.5 (3)	100.0 (46)	
อื่น ๆ	36.4 (4)	54.5 (6)	9.1 (1)	100.0 (11)	
รวม	31.7 (190)	44.3 (266)	24.0 (144)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.23 จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษากับทัศนคติการพัฒนากองท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชญากรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนากองท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา (ปวช. ปวส.) ปริญญาตรี และอื่น ๆ เช่น ไม่ได้รับการศึกษา ประกอบอาชีพ มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนากองท่องเที่ยวจะทำให้เกิดอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 56.2 48.0 41.5 36.6 และ 54.5 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.8 มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนากองท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชญากรรม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะเห็นได้ว่า สำหรับระดับการศึกษา พอจะสรุปจากผลการวิจัยได้ว่า ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ก็ยังมีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนากองท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดที่ประกอบด้วยเหตุผล และเข้าใจสภาพความเป็นจริงมากกว่า กล่าวคือ ถึงแม้ว่าการพัฒนากองท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดประโยชน์ ก่อให้เกิดผลดีก็ตาม แต่ก็ต้องตระหนักด้วยว่า ในทางตรงกันข้าม การพัฒนากองท่องเที่ยวก็อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสภาพแวดล้อม หรืออาจก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในแหล่งท่องเที่ยวได้เหมือนกัน โดยเฉพาะหากพัฒนาอย่างไม่มีหลักการและไม่ถูกทิศทาง หรืออาจจะเห็นว่า ควรที่จะเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมากกว่ามุ่งเน้นการพัฒนาเชิงปริมาณ เพื่อผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนากองท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก เนื่องจากอาจจะเห็นว่า การพัฒนากองท่องเที่ยวทำให้จังหวัดพัฒนาและมีความเจริญมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และความพร้อมของเมือง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างถนนที่สะดวกสบายเพิ่มมากขึ้น การบริการการขนส่งสาธารณะที่เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ยังทำให้ชีวิตความเป็นอยู่โดยรวมของประชาชนดีขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ก็ยังมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนากองท่องเที่ยวทำให้เกิดอาชญากรรม เนื่องจากอาจเป็นเพราะกลุ่ม

ตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่สูงกว่า ทำให้มีความคิดวิจารณ์ญาณและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่า จึงอาจจะมีความเห็นว่า ยิ่งมีการพัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นเท่าใด ก็จะต้องส่งผลให้เกิดอาชญากรรมมากขึ้นเท่านั้น หากไม่มีมาตรการที่ดีพอ เพราะอาจจะเป็นช่องทางให้อาชญากรฉวยโอกาสก่อเหตุปล้นจี้ หรือลักทรัพย์นักท่องเที่ยวได้ และอาจเห็นว่า ถึงแม้จะมีการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจังก็ตาม แต่ปัจจุบันมาตรการในการควบคุมดูแลในด้านอาชญากรรม การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การปล้นจี้ การลักทรัพย์นั้น ยังไม่รัดกุมและมีประสิทธิภาพพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของจังหวัด จำเป็นจะต้องมีมาตรการควบคุมดูแลในด้านอาชญากรรม การปล้นจี้ และการลักทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นพิเศษ เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้และหาแนวทางในการป้องกันให้ได้ผลดีที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาตรี มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้เกิดอาชญากรรม เนื่องจากอาจจะเห็นว่า จังหวัดสมุทรสงครามเป็นเมืองเล็ก ไม่มีคนเดินทางผ่านอย่างพลุกพล่าน กอปรกับประชาชนอยู่กันอย่างมีศีลธรรมอันดี และมีความรักสงบ จึงไม่ค่อยประสบปัญหาอาชญากรรมเท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันได้มีแรงงานต่างด้าวอพยพเข้ามาอยู่บ้าง และบางส่วนก็ก่อคดีสะเทือนขวัญ จึงทำให้ประชาชนต้องเพิ่มความระมัดระวังในความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น เพื่อไม่เป็นการประมาทจนเกินไป

4. ทศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

ตาราง 6.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรครอบคลุมชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

อาชีพ	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรครอบคลุมชุมชนท้องถิ่น				
	น้อยที่สุด				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
เกษตรกรรวม	73.9 (102)	8.7 (12)	17.4 (24)	100.0 (138)	Sig = .000 X ² = 238.796
ประมง	66.7 (12)	27.8 (5)	5.5 (1)	100.0 (18)	
ค้าขายและบริการ	78.3 (54)	13.0 (9)	8.7 (6)	100.0 (69)	
รับราชการ	84.6 (88)	7.7 (8)	7.7 (8)	100.0 (104)	
รับจ้างทั่วไป	57.7 (64)	40.5 (45)	1.8 (2)	100.0 (111)	
รับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	-	4.8 (1)	95.2 (20)	100.0 (21)	
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	90.5 (19)	9.5 (2)	-	100.0 (21)	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	87.8 (43)	6.1 (3)	6.1 (3)	100.0 (49)	
ลูกจ้างบริษัท	79.5 (31)	17.9 (7)	2.6 (1)	100.0 (39)	
แม่บ้าน	79.2 (19)	16.7 (4)	4.1 (1)	100.0 (24)	
อื่น ๆ	83.3 (5)	-	16.7 (1)	100.0 (6)	
รวม	72.8 (437)	16.0 (96)	11.2 (67)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.24 จะเห็นได้ว่าอาชีพกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรรอบกวนชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมง ค้าขายและบริการ รับราชการ รับจ้างทั่วไป พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ลูกจ้างบริษัท แม่บ้าน และอาชีพอื่น ๆ เช่น ธุรกิจส่วนตัว ทำนาเกลือ เป็นต้น จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรรอบกวนชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.9 66.7 78.3 84.6 57.7 90.5 87.8 79.5 79.2 และ 83.3 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ร้อยละ 95.2 มีทัศนคติไม่เห็นด้วยว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรรอบกวนชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด

ตาราง 6.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้
ค่าครองชีพสูงขึ้น

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

อาชีพ	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
เกษตรกรรม	81.9 (113)	13.8 (19)	4.3 (6)	100.0 (138)	Sig. = .000 $X^2 = 57.968$
ประมง	66.7 (12)	22.2 (4)	11.1 (2)	100.0 (18)	
ค้าขายและบริการ	56.5 (39)	31.9 (22)	11.6 (8)	100.0 (69)	
รับราชการ	61.5 (64)	29.8 (31)	8.7 (9)	100.0 (104)	
รับจ้างทั่วไป	55.9 (62)	34.2 (38)	9.9 (11)	100.0 (111)	
รับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ การท่องเที่ยว	19.0 (4)	81.0 (17)	-	100.0 (21)	
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	52.4 (11)	38.1 (8)	9.5 (2)	100.0 (21)	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	69.4 (34)	24.5 (12)	6.1 (3)	100.0 (49)	
ลูกจ้างบริษัท	56.4 (22)	30.8 (12)	12.8 (5)	100.0 (39)	
แม่บ้าน	58.3 (14)	33.3 (8)	8.4 (2)	100.0 (24)	
อื่น ๆ	66.7 (4)	33.3 (2)	-	100.0 (6)	
รวม	63.2 (379)	28.8 (173)	8.0 (48)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.25 จะเห็นได้ว่าอาชีพกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ประมง ค้าขายและบริการ ราชการ รับจ้างทั่วไป พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ลูกจ้างบริษัท แม่บ้าน และอาชีพอื่น ๆ เช่น ธุรกิจส่วนตัว ทำนาเกลือ เป็นต้น จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.9 66.7 56.5 61.5 55.9 52.4 69.4 56.4 58.3 และ 66.7 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ร้อยละ 81.0 มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น

ตาราง 6.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติการพัฒนากองเทียวกทำให้มีการ
บุกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

อาชีพ	ทัศนคติต่อการพัฒนากองเทียวก				ค่าสถิติ
	การพัฒนากองเทียวกทำให้มีการบุกรุกพื้นที่ สาธารณะมากขึ้น				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
เกษตรกร	63.0 (87)	31.9 (44)	5.1 (7)	100.0 (138)	Sig = .000 X ² = 65.685
ประมง	55.6 (10)	38.9 (7)	5.65 (1)	100.0 (18)	
ค้าขายและบริการ	59.4 (41)	30.45 (21)	10.1 (7)	100.0 (69)	
รับราชการ	50.0 (52)	26.0 (27)	24.0 (25)	100.0 (104)	
รับจ้างทั่วไป	55.0 (61)	33.3 (37)	11.7 (13)	100.0 (111)	
รับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ การกองเทียวก	9.5 (2)	90.5 (19)	-	100.0 (21)	
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	52.4 (11)	33.3 (7)	14.3 (3)	100.0 (21)	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	69.4 (34)	22.4 (11)	8.2 (4)	100.0 (49)	
ลูกจ้างบริษัท	46.2 (18)	41.0 (16)	12.8 (5)	100.0 (39)	
แม่บ้าน	58.85 (14)	20.8 (5)	20.8 (5)	100.0 (24)	
อื่น ๆ	83.3 (5)	16.7 (1)	-	100.0 (6)	
รวม	55.8 (335)	32.5 (195)	11.7 (70)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.26 จะเห็นได้ว่าอาชีพกับทัศนคติการพัฒนากองท้องเกี่ยวทำให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่าอาชีพที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนากองท้องเกี่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ประมง ค้าขาย และบริการ รับราชการ รับจ้างทั่วไป พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ลูกจ้างบริษัท แม่บ้าน และอาชีพอื่น ๆ เช่น ธุรกิจส่วนตัว ทำนาเกลือ เป็นต้น จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่าการพัฒนากองท้องเกี่ยวทำให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 63.0 55.6 59.4 50.0 55.0 52.4 69.4 46.2 58.4 และ 83.3 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท้องเกี่ยว ร้อยละ 90.5 มีทัศนคติไม่แน่ใจว่าการพัฒนากองท้องเกี่ยวจะทำให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะเห็นได้ว่า หากพิจารณาทัศนคติต่อการพัฒนากองท้องเกี่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยจำแนกตามอาชีพแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับราชการ รับจ้างทั่วไป ลูกจ้างบริษัท พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขายและบริการ เกษตรกรรม ประมง แม่บ้าน และนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่าการพัฒนาแหล่งท้องเกี่ยวควรรบกวนชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด เนื่องจากเห็นว่าสถานที่ท้องเกี่ยวควรอยู่ห่างจากชุมชนพอสมควร และควรจะมีการจัดการพื้นที่และการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม จะได้ไม่รบกวนชุมชนมากนัก โดยเฉพาะในด้านมลพิษทางเสียงและมลพิษทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสีย สิ่งปฏิกูล เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท้องเกี่ยว เช่น รับจ้างทำความสะอาดในสถานที่พักรับรองนักท่องเที่ยว หรือรับจ้างตัดหญ้าในแหล่งท้องเกี่ยว กลับมีทัศนคติเป็นไปในทางตรงกันข้ามอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ มีทัศนคติไม่เห็นด้วยอย่างมากว่า การพัฒนาแหล่งท้องเกี่ยวควรรบกวนชุมชนท้องถิ่นน้อยที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากอาชีพโดยส่วนใหญ่ที่พบจากการสำรวจ มีความเกี่ยวข้องกับการท้องเกี่ยว และมีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท้องเกี่ยวไม่มากนัก และยังรวมไปถึงอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานที่พักรับรองนักท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะ โฮมสเตย์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง หรือหมู่บ้านท้องเกี่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา และโฮมสเตย์ท้องเกี่ยวเชิงเกษตร ที่ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา เช่นเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างและชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับจ้างที่เกี่ยวข้องกับการท้องเกี่ยวเหล่านี้ จึงเห็นว่า การพัฒนาแหล่งท้องเกี่ยวทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ ตลอดจนสร้างรายได้หลักให้กับพวกเขา และนอกจากนี้ยังเห็นว่า การพัฒนาแหล่งท้องเกี่ยวไม่น่าจะรบกวนชุมชนท้องถิ่นแต่อย่างใด เนื่องจากสามารถพัฒนา

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ในหมู่บ้าน โดยจัดทำเป็นในรูปแบบของหมู่บ้านท่องเที่ยวของเชิงอนุรักษ์ได้ เพื่ออนุรักษ์วิถีชีวิตแบบท้องถิ่นให้ดำรงอยู่ต่อไป และยังสามารถจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยส่งเสริมให้ประชาชนจัดสวนผลไม้ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตรได้อีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่เพียงแต่จะไม่รบกวนชุมชนท้องถิ่น หากแต่จะทำให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแม่บ้านอีกด้วย เช่น การทำวุ้นมะพร้าว การทำแชมพูสมุนไพร และผลิตภัณฑ์อาหารทะเล เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับราชการ รับจ้างทั่วไป ลูกจ้างบริษัท พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขายและบริการ เกษตรกรรม ประมง แม่บ้าน และนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพของประชาชนในท้องถิ่นเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในด้านราคาของสินค้าอุปโภคและบริโภคอาจจะมีราคาสูงขึ้น และอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบอาชีพในสาขาอื่น ๆ บ้าง โดยเฉพาะอาชีพที่มีรายได้ต่ำกว่า เช่น สาขาการเกษตร และยังเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการพัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น จึงทำให้ผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะก่อสร้างอาคารที่พักแรม หรือ ร้านอาหารต่างๆมากขึ้น อาจส่งผลให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ อาทิเช่น อาจมีการรุกล้ำเข้าไปในพื้นที่ป่าชายเลน หรือพื้นที่บริเวณริมแม่น้ำบ้าง โดยเฉพาะในบริเวณที่มีทัศนียภาพสวยงามซึ่งเอื้อประโยชน์แก่การท่องเที่ยว ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ประกอบอาชีพรับจ้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น รับจ้างทำความสะอาดในสถานที่พักรับรองนักท่องเที่ยว หรือรับจ้างตัดหญ้าในแหล่งท่องเที่ยว กลับมีทัศนคติเป็นไปในทางตรงกันข้ามอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ มีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้น เพราะจากการสัมภาษณ์ประชาชนในท้องถิ่นได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ได้ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นแต่อย่างใด ตรงกันข้าม การพัฒนาการท่องเที่ยวกลับก่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ยังไม่แน่ใจว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะมากขึ้น เพราะเห็นว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่จำเป็นจะต้องพัฒนาในเชิงปริมาณเสมอไป ที่มุ่งเน้นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยขยายพื้นที่แต่เพียงอย่างเดียว แต่สามารถที่จะพัฒนาในเชิงคุณภาพก็ได้ โดยจัดทำในรูปแบบของหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Homestay) เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และไม่จำเป็นจะต้องไปบุกรุกพื้นที่สาธารณะ

ใดๆ เพราะสามารถจัดทำได้ในหมู่บ้านหรือชุมชนในท้องถิ่นของตนเอง ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วิถีชีวิตชาวบ้านอีกด้วย

5. ทศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว

ตาราง 6.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยวกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
1 ครั้ง	59.1 (13)	22.7 (5)	18.2 (4)	100.0 (22)	Sig = .005 $X^2 = 21.740$
2 - 3 ครั้ง	25.5 (26)	45.1 (46)	29.4 (30)	100.0 (102)	
4 - 5 ครั้ง	39.6 (19)	45.8 (22)	14.6 (7)	100.0 (48)	
มากกว่า 5 ครั้ง	26.5 (65)	38.8 (95)	34.7 (85)	100.0 (245)	
อื่นๆ	33.3 (2)	66.7 (4)	-	100.0 (6)	
รวม	29.๘๘ (125)	40.7 (172)	29.8 (126)	100.0 (423)	

จากตาราง 6.27 จะเห็นได้ว่าจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยวกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่าจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามมีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามรวม 2 - 3 ครั้ง 4 - 5 ครั้ง มากกว่า 5 ครั้ง และอื่นๆ จะมีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 45.1 45.8 38.8 และร้อยละ 66.7 ตามลำดับ ในขณะที่ชาวสมุทรสงครามที่

เคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามเพียง 1 ครั้ง ร้อยละ 59.1 มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในแหล่งท่องเที่ยว

ตาราง 6.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยวกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
1 ครั้ง	63.6 (14)	27.3 (6)	9.1 (2)	100.0 (22)	Sig = .037 X ² = 16.376
2 - 3 ครั้ง	38.2 (39)	43.1 (44)	18.6 (19)	100.0 (102)	
4 - 5 ครั้ง	45.8 (22)	43.8 (21)	10.4 (5)	100.0 (48)	
มากกว่า 5 ครั้ง	31.4 (77)	44.5 (109)	24.1 (59)	100.0 (245)	
อื่น ๆ	33.3 (2)	66.7 (4)	-	100.0 (6)	
รวม	36.4 (154)	43.5 (184)	20.1 (85)	100.0 (423)	

จากตาราง 6.28 จะเห็นได้ว่าจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยวกับทัศนคติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามมีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามรวม 2 - 3 ครั้ง 4 - 5 ครั้ง มากกว่า 5 ครั้ง และอื่น ๆ จะมีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะมีผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 43.1 43.8 44.5 และร้อยละ 66.7 ตามลำดับ ในขณะที่

กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามเพียง 1 ครั้ง ร้อยละ 63.6 มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะเห็นได้ว่า ถ้าพิจารณาจากจำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวยิ่งมาก (ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป) กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามก็จะยิ่งมีทัศนคติไม่แน่ใจว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมในแหล่งท่องเที่ยวและจะมีผลกระทบในทางลบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเคยไปหลายครั้งพอสมควร และอาจจะไปในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน จึงทำให้เห็นการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงพัฒนาการของแหล่งท่องเที่ยว จากอดีตที่อาจจะไม่มีแหล่งท่องเที่ยวกำลังได้รับการปรับปรุงอยู่ เพื่อให้มีความเสื่อมโทรมน้อยลง จนกระทั่งในปัจจุบัน แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะมีการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบันไม่ได้มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเป็นหลัก เหมือนอย่างในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งจะมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวแต่เพียงอย่างเดียวอีกต่อไป หากแต่จะมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนในท้องถิ่นให้น้อยที่สุด เรียกว่า “การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม (Environmentally Responsible Tourism) หรือแนวความคิดที่รู้จักกันค่อนข้างแพร่หลายกว่า คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) นั่นเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourist Development) ต่อไป ในที่สุด กอปรกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามเองก็ดำเนินแนวนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ ซึ่งจะเห็นได้จากแนวนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้คำนึงถึงเรื่องนี้มากขึ้น โดยมีการพิจารณาจัดทำยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงครามในระยะยาวอย่างน้อย 5 ปี (2545-2549) ที่มุ่งเน้นหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) มากขึ้น ดังนั้น จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งเที่ยวน้อยลง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามเพียงครั้งเดียว จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมและมีผลกระทบในทางลบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการที่เคยไปเพียงครั้งเดียว อาจจะไปในแหล่งท่องเที่ยวที่สิ่งแวดล้อมกำลังเสื่อมโทรมอยู่พอดี หรืออาจจะไปมานานแล้ว ทำให้เห็นสภาพแหล่งท่องเที่ยวตอนที่เสื่อมโทรม

และยังไม่ได้รับการปรับปรุง และทำให้ไม่สามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยวไปโดยปริยาย

6. ทศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตาราง 6.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น

หน่วย : ร้อยละ (จำนวน)

ความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว				ค่าสถิติ
	การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น				
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	รวม	
เห็นด้วย	81.9 (403)	8.5 (42)	9.6 (47)	100.0 (492)	Sig = .000 X ² = 348.237
ไม่เห็นด้วย	2.8 (3)	1.9 (2)	95.3 (103)	100.0 (108)	
รวม	67.7 (406)	7.3 (44)	25.0 (150)	100.0 (600)	

จากตาราง 6.29 จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับทัศนคติการพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงคราม ทำให้มีทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 81.9 มีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ไม่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 95.3 มีทัศนคติไม่เห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะเห็นได้ว่า โน้ตแห่งความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น น่าจะเป็นเพราะ แนวความคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) นั้น เป็นการประสานผลประโยชน์ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เข้ากับการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ จึงเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงวัฒนธรรมและประเพณี ส่งผลให้ประชาชนมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การศึกษาธรรมชาติ หรือกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น การนั่งเรือชมบ้านเรือนริมน้ำ ล้ำคลอง การนั่งเรือชมกระชังเลี้ยงปลากระพงและชมธรรมชาติสวนผลไม้ ป่าชายเลน ปากอ่าวแม่น้ำแม่กลอง หรือจะเป็นการศึกษาวงจรชีวิตของหิ่งห้อย ที่นับวันจะหาชมได้ยาก ที่หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านทรงไทยปลายโพรงพาง นอกจากนี้ จากการสำรวจภาคสนามของผู้วิจัยพบว่า ที่บ้านดนตรี ณ วัดภุมรินทร์กุฎีทอง มีกิจกรรมการเรียนการฝึกซ้อมของนักเรียนดนตรีไทย เช่นเดียวกับที่อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ที่นอกจากจะมีกิจกรรมด้านดนตรีให้เยาวชนฝึกซ้อม ยังมีการฝึกหัดการแสดงโขนของยุวศิลปินอีกด้วย ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและน่าสนับสนุนให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ได้มีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทั้งธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมสืบไป เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องไม่แปลกอะไรที่ชาวสมุทรสงครามที่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะมีทัศนคติเห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวสมุทรสงครามที่ไม่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลับมีทัศนคติเป็นไปในทางตรงกันข้ามอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ มีทัศนคติไม่เห็นด้วยว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเพราะชาวบ้านบางส่วนอาจจะไม่เข้าใจในความหมายของคำว่า "การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ" อย่างชัดเจน ทำให้ไม่ทราบว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีประโยชน์ในมุมมองอย่างไรบ้างก็เป็นได้ หรืออาจจะเข้าใจความหมายของคำว่า "การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ" เป็นอย่างดีแต่ไม่เห็นด้วยเพราะอาจจะเห็นว่า ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง หรืออาจจะยังไม่เป็นผลในระยะยาว และแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่หลากหลายก็ยังมีจำนวนน้อย ที่มีอยู่ในปัจจุบันก็มีเพียงไม่กี่แห่ง ที่จัดทำไว้ เปรียบเสมือนเป็นตัวอย่างในการทดลองจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เท่านั้น

โดยสรุป เนื่องจากงานวิจัยนี้ได้กำหนดสมมติฐานข้อที่ 2 ไว้ว่า ปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงคราม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม และจากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงครามกับทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ปรากฏว่า **ปัจจัยภูมิหลังของชาวสมุทรสงครามบางประการ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม** โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ปัจจัยภูมิหลังบางประการเหล่านั้น เป็นปัจจัยที่มีส่วนกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งปัจจัยภูมิหลังดังกล่าว มีดังนี้ คือ ระดับความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่อยู่อาศัยปัจจุบันตามอำเภอ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนครั้งที่เคยไปเที่ยว และความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ